

Značaj ljudske činjenice za Bogom

U najznamenitijim kulturnim sredstvima Staroga svijeta postojala je u početku vjera u jednogu Богу. Tako je to bilo kod Indijaca, Egipćana, Babilonaca i Asiraca. Dakle u tim svim najznamenitijim kulturnim sredstvima, kako god daleko u najstariju povijest naroda tih kulturnih sredstava možemo dobiti i promatrati njihov razvitak, svakog i svagdje salazano jednu činjenicu. A to je padanje iz prijašnje najranije visine i jasnoće njihove vjere u jednoga Богу i pojma o Njemu na nizi u zamršenje vjerovanja.

U početku, dok su još mirodavne bile čiste i nezamršene predstave o Богу, ljudi su smatrali prirode i ono, što je u njoj našloje, simbolom (znamenjem) božanstva. Tako je simbolom bio: jasno nebo, sjajno i čisto svjetlo, bogata i raskošna plodnost zemlje. Te su bile stike jednoga, nedeljivoga i naduvjetovnoga božanstva. Bile su dake stlike (simbol) Božje, a ne sam Бог.

Tokom vremena i pod upravom izrađenog čudorednog shvaćanja pojedini narodi zamršili su se oni čisti i uvisni nazori o Богу. Prvakinji smiseli, znamenja, slike o božanstvu počele su smatrati najprije stanovima tega božanstva, a konzervativno i samim bićem Бога. Nebo je postalo bog jednoma Kuzmo Sunec pak Japanec, Egipćanu i Perzanezu. Zemlja, koja se radi i prežire, postala je majkina bogova jednomo Širotenčaninu. Vatra je, u staroj perzijskoj vjeri, nebeska ptica na statnim krellima; ona je junakinja, koja će biti protiv tame i njezine stadevine snage.

Kad je jednom maštva počela stvarati prve i utvare i počela tim strmim stazama, nije se više mogla zaustaviti ni zadovoljiti svojim iznascinama, nego je stvarala neprastajuće nove simbole i nove božanstva. Najnedavno su redom nizale nove i nove božanske pojave. A te su bile: voda i vjetar, kila i sunce, jutarnja rosa i večernja magla, teška gromjavina i ostri bijesek, tamni i svjetli oblici, što se natjeruju nebeskim svodom. Stvarale se nimfe i vili; gorostasi i divovi; jureći obični konji, koji nijesu nosu ruču na zemlju. A onda je opet ljudski razum sanjareć u tihini oblikovao olimpijsko božanstvo: divnoga Apolona i neumrličnog Atenu. Ali je u svom mihalkolijenom (čuvatvenom) raspoloženju, stvorio Adonisa. Ijepot mladića Hil Baldura, boga sunca i svjetlosti. Ali je gromom masladijom izmalo Dioniza (Bakusa), boga slatkoga vina i pijakanja. Ali užasnoga Moloha, komu je grad Kurtaga svake godine žrtvovao dvanaest najljepšim i najljepšim dečaka.

Tako se raspasala i raspasala ljudska maštva i botevna činjava u čovjeku, koja je htjela pridružiti putem promaćeg postojanja, smisao i svrhu svim stvarima i pojavanama na teme svijetu. Broje je željelo, da vidi ostvarene svoje delje i činje na zemlji, kad je čovjek napastio i zaboravio na svj svrhumaravni cilj i Бога kao svrhumaravno biće, koje je većna nagrada na nebu za mukotrpni život čovjekova na zemlji.

Kad je to željelo zaboravio, onda je želio vidjeti ispunjeno svoje činjava na svijetu. A to je bilo: stvarajući si bogove i božice; mjesto blaznenstva kao što su: neblaznenim poljanama egipatskoga Aala, gdje raste slatna pčenica i mame na počinak svinjeti; snažnim blaznenjem snažnih vlasti snaže smrti, kako te vjeruju Asirci; i Garmonani, persijskom raju, u koji vidi naši mosti Činat; s konacnom odlasku u Brahmiju i njegovo oslobodenje od radosti i nukla života, kako si to zeli makan narav jednoga Indijca; ili u Walhallu, germanskom raju; ili u Fialokanu, meksikanskom paradižu. Ili samo u sironačnoj srebi i nebo polinzijske priče, iz kojih duši pokojnika na zemlji gledaju sa sijamom i svijetlim očima svijezida.

I filozof Comte (Komi) se oslanja tučačeći postanak vjere na plod bujne i nestalne ljudske maštve, pa makar je sve to za ozbiljnu čovjekova višu pjesmu i neozbiljno snatrenje, negoli rasborito razmatranje o izvoru vjere. Istina je, ovakove fantastične prepostavke mogu imati tu osobitost, da vjerovanje konkretnim i prikazu na neki način njihovi korist i bog učinke sa ljudsko teženje. Ali je to isto, što avovevoljivo i nerazloživo mahnimo dovedi do uvjerenja, kađa su to gotove činjenice i

Sudnji dan

Nas Spasitelj Јесе Krist je odlikovao svoju Crkvu s tri osobita dana: odskupljenjem, koje je izvršio ovde na zemlji; vladarstvom svetih, koju za nas vrši kod Oca na nebu, i općenitom sudom, koji će odzrijeti opet na zemlji, kad drugiput Isus dođe na svijet, te će suditi svima živima i smrtnima zajedno.

Svakomu je čovjeku određeno da jednom umre. Sveti Oci drže, da će Božja i Henod prije svršetka svijeta opet doći na ovaj svijet i umrijeti. Kad čovjek umre, duša njegova ide odmah na sud. Tu će joj se suditi o svakoj misli, riječi i činu. Ona sudnja ide duša ili u nebo, ili u čistilište, ili u pakao. Ako je duša prigodom rastanka s Čijelim bila bez ikakva grijeha i kazne u nebo. Ako je čovjek umro u lankom grijehu te treba trijeti samo neko vrijeme, onda duša ide u čistilište, a ako je čovjek umro u teškom grijehu te he treba za grijehu trijeti mnoge muke, onda duša iza smrti ide u pakao. Ovaj sud odmah nakon smrti zove se posebni sud, jer se na njemu sudi svakomu čovjeku posebno čim umre.

Predusa će općenitočna sudna biti za opake strašne poniznje i karne, jer će svih ljudi svih vječkova kao na dlani gledati njihova zla djela i njihov opak život. Ništa se neće moći skriniti, ništa ispričati. Sve će biti gojlo i etverno. Pravednicima će presuda biti način i ponos: jer će prelije bitavoga svijeta izmijeni njihova divna djela čovječnosti i krišćanske ljubavlji, kojima su patnjeke suze otigli, bijedu ublažili, zalučate na pravi put obraci, a klonjome operi s Bogu pridizali.

Od postanka svijeta su se ljudi veselili prvom dolasku Isusovu na zemlju, jer je to iz rođenja Isusova nastupilo odskupljenje i sloboda od grijeha. Nakon rođenja Isusova veseljeno se drugom dolaskom Isusovu na svršetku svijeta, jer je s drugim dolaskom Isusovim skopčan slabina i nebo. Svaku sudjenje uključuje u sebi strah i rados. Strah za krive, jer se boji kazne, a rados za pravednika, jer će sud potvrditi njegovu nevinost.

*****

PODSTAVAK

Bijeda

Bilo je to jedne zimске večeri, kada je izasao iz krime «Đobrog strica» Bezimene Ivica, da promjeri cestu do svog kuce. Lice mu je mršavo i blijedo, a oči izbuljene, jer trebaju osobito mnogo svjetla, da vide put, kojem valjaju. Noge nemaju snage, da ga ujutru dođe, ali su još veci blijedi, nego li su prve. No pojanica ne mari za to, već padne i sam na pod i zaspai. Kad sa kadikad protecne cestu, kuća mu je na kraju sedla, te odmah opaža, da se na njiju skriva velika novila i bijeda. Dim vatre, koja je planjala u jednom kućnom hodniku, vere se otoči kuće i zavija je u crno, kao da sve unaprijed progredje buščenom svojim opterećenicom. Kunutći sve i prajući, prebitljavo se ukravnenom domu svone. Kad ga djeca opažaju, odmah se razloži na svu vreme, kamo je koko moglo. U sobi leži napola mrtva žena, a kraj nje mršavoj djevojko, da je dvorski Ivica stupio u sobu i bijesno zauber prema ženi: »Zar opet počivás... a ja niko radim...« Pošto svi riječi počne vikati i nije mogao, da istuče bolesnicu. Pristupi k njoj, udari je rukom, a ona još jedumpat uzdužne... sklopki ruke i ždahne. Na to pogradi djevojko, koje je ukoceno stajalo, te ga baci napole. Na ovako

tako podržava njihovu neispravnost i nercenalost.

I pak iz svih ovih zabluda jedno slijedi. A to je, da se ta četka ljudska doke, pa makar je obavilo ne znam kamo moštanje, ne temelji na ladi ni besmislići. Niti je tako s njegovim najvećim svjetlim idealom Bogom. Nije čovjek dijete, koje uzalud rože i prijezivice oca i majku, kojih nikad nije imao. Naprotiv, čim je čovjek dođen nazvao imenom Božje, to je doštašan dek, da u njemu leži nebeska luka, koja rasvjetljuje i trije njegov život. Ta ga iskra potiče, da naravnim vratim razumom potraži Бога. Ona mi kaže, da je Bog stavlja u početku ljudske povijesti klicu Božje objave u dušu čovjekova.

I koliko god se vjera u Бога može i naravnim razumom otkriti i steti, ipak je dakle i ta naravna vjera svrhumaravna podrijetla. A Bog Ju je kašnile Sudnji danovi povijesti klicu Božje objave u dušu čovjekova.

I koliko god se vjera u Бога može i nestalne ljudske maštve, pa makar je sve to za ozbiljnu čovjekova višu pjesmu i neozbiljno snatrenje, negoli rasborito razmatranje o izvoru vjere. Istina je, ovakove fantastične prepostavke mogu imati tu osobitost, da vjerovanje konkretnim i prikazu na neki način njihovi korist i bog učinke sa ljudsko teženje. Ali je to isto, što avovevoljivo i nerazloživo mahnimo dovedi do uvjerenja, kađa su to gotove činjenice i

strastan način riješio se žene, koja se mnogo brinula za djecu kao i za njega. Uvjež je stradala od njegovih udaraca, pa je i pod udarcima morala da umrije. Sad je lisko šesterog djece majke, te su u još vecoj blijedi nego li su prve biti. No pojanica ne mari za to, već padne i sam na pod i zaspai. Kad sa djece ozlijda, da je otac pao i da spa-va u udu u sobu. Moko pod krevetu, da vidi kako je majči. Ne rekavši ni riječi, klekne na pod i zaplače. Zaplači i ostala braća, te majča smje umrila. Djevojke, koje je malo prije bilo uz žvu mačju, počne se glosno moliti Gospodu. O Bože smiju se nama bljedima, Izgubimo dobit i mlu majku, pa nam osudu osijas ragujkom, a i oči. Smri oči svoje na nas milice, te ne da, da poginemo ce gladi. Učni, da se nude u ljudi mlađerda, da nas pomognu i spasite. Duše dobre nam majči, put, u rat, gdje će se i ona moći moliti za nas. Dalje nije mogla, jer joj velika tuga obuze sre. »Majko naša... počnu ostala djece... Ustan i nahranit naš... Majka neće da čuje, jer je zaspala vječnim smom... A djece sve jače plaju. Susledi čuvi plad djece dođu da vide što je. Pristupi i ti, braće, pa pogledaj bijedu ove djece. Ađi vidi kama v.d. pjanstvo. Ivica je pjanstvo ženu rukom svojom, djece će ubiti gladom, a sam će poginuti, gdje u grubi. Kad bi ljudi imali Ivici pred očima ne bi se nikada pedaval ovakvoj strasti. Ukepaje maku ove siračadi, a s majkom ove njihova kućica, jer ju je otac, da zaboravi na svoja nedjela, zamalo za toga zapala. Kukavna stvarna mora da se potocaju od kuće do kuće, mora da priprevaju čine svojega oca, koji ih je turio u najveću novulu. A on potučaju se ne načaze gotovo njide mlađoroda. Ne ima plemićenje duše koja bi ih izbjegala iz tužnog stanja. Ljubav prema sirotima, kao da je zaspala... Nema je više. Ne nade se nikice, da obrije suzu s očju ove djece... nema ruke spremne, da ubrije bijedu ubogala. Ali nema smilovanja u ljudi, ima ga u Onoga, koji sve vidi i svakoga uslašava, koji se u Njemu utječe. Tvorac svega Biće bijede dvoje najmlađe braće, jer im da-

PRIZNANJE IVANOVO

Zadovoljni isposlani iz Jeruzalema, slođe Ivana Kratitiju u Betaniju, da ga upita, 'tko je on? A što govoriti za sebe. Isipitli su Ivana, koji reče, da nije Krist, niti je Blaži Ni prorok, ali Ivan odgovri da reče:

— Ja sam glas Onoga, što više u putu stojiš poslanici, zašto kriješ ljudi, kada nije ni Krist ni Blaži, ni prorok, a Ivan odgovor:

— Ja krstavam vodom, a među vama stoji koga vi ne znate. On je onaj, koji se doci za mom, koji biće preda manom, kome ja nisam: dostojan određenosti remena na obuci njegovoj.

Ivanov odgovor ispitivatelju, njegovo priznanje Isusova božanstva, još prije nego što je Isus prošao svijetom, da propovijeda svoju nauku, zbumlio je poslane i njihove gospodare. Pred njima je čovjek, koji ne pokušava da se bori za svoje značenje, čovjek, koji sagiba glavu i primaju gospodarskom drogom. Ali njegov je odgovor prozračio, koje plazište izdvojio učitelje i državnik. Tko je ta Veliki, koga on spominje s ljubavlju i poštovanjem? Tko je taj novi Učitelj, kojeg će dostanstvo ispuniti svijet?

Lukavi i pljački ne mogode naći odgovor, ali slušnja je donosi strah. Kako da se radaju Isusu oni, koji stope pre Njegovom vlašću? Kako da Ga pozdravljaju, kada već u duhu započinju borbu s Njime. Svoja, koja će ih odvesti putem zlosti na Gelog? Oni ne priznaju zakone, više od njihovog zakona — oni ne poznaju kraljevstvo, koje je skupljše od zemaljskog sija. A oni, koji vjeruju i traže Boga, zavrhavaju primaju. Njegovo mlađorje, koje ne udži vlastim vjezinama. Oni kliču zajedno s Ivanom, neka se povrnuju putovi, kojima prolazi Gospodin, neka proključaju vrela milost klonulima. Isus je život, koji osvjetljuje puteve srca i u sutoru svih ostalih čežnja i nade.

U GLASOW-u (Školska) sveduči je preslavljenja 500-godišnjica svedučilišta. Danas je to svedučilo 1600 studenata, opet opet ono. Mo je bio kod svog očetnike, naime, sredstvo suvremenog katolicizma.

B O G

Nad veličanstvenim morem pušla se ljeta, ljetna noć. Srebreni trač mjesec. Bješkasti se ponut dragocjenih bijelih ugibanj površini.

Da nad morem je lebida noć!

Zar samo noć?

O, nel! Nad cijelom se onom beskrajnom pušnjom uzdigao Krist. On, veliki Kralj neba i zemlje lebido je nad djelem ruku Svojih...

Glava Ma je bila pognutna na prsim, a ruke je držao raširene. Prekrasna kosa ukrašena mjesecčevim tračima spušta se preko Njegovih ramena.

Cijeli se Njegov Lik zrcatio u ustarnom ogledalu...

Stanovnici mora osjećali su blizinu svoga Stvoritelja. Ribe su u povorkama prolazile ispod Njegovih nogu. Napušnici kući putali su te noći u čest svoga Božića.

Nad morem se uzdigla prekrasna vlasiona obasutih s mlijenima zvjezdama. I svaka je zvjezda dirhalta od svestra zanosa, što male bili svjedok toga veličanstvenog prizora.

Od morske dubine, pa do najviše nebesa sandjalo je neto Božansko.

I more i nebo osjećalo je Boga...

de utjehu na nebesima. Ova dva andjeli me se za braću svoju. Viljan je pane: jedne pobolje starice, i ona prvi put u svom životu ostala braću, bratu i sestri.

Prijatelj! Ako nijes dosada čulo bliskinje mlađoroda, ako nijes poznao bliskinje u nevjoli, onda oduši da će onda bliskinje bijedu, gdje god je nađe, kada je pravlj krišćan, oskalo kako je do Krista čitav. Znaš, da će ti biti zaglašena i čuda mala voda, što je pružila bliskinje svome. Brani streljivo, pomoći joj gdje god moželj, pa će i tebi Svetogog Bog učinjati i svagđe zemalj.

II. ADVENTSKA NEDJELJA

12. XII. 1890.

SV. IZAKA počela, ovačno: Radujte se uživajući u Gospodnjem, opet vam kašem; radujte se sv. Vasilj smješto neka bude posveta svem ljudima: jer Gospodin je blizu. Ništa se ne uznenjeruje, nego sve svoje molbe odštute pred Bogom po molitvi. Blagodovio si Gospodine, srušio svoju, povratio si i robije Jakovljevo.

U Podlasici (Fil. 4,4-7) sv. Pavao nazvaje, da je Gospodin blizu, neka se radijemo, neka Mi se molimo i sabavamo njegov mir, "sbrato". Radujte se uživajući u Gospodnjem, opet kašem: Radujte se sv. Vasilj smješto neka je posvata svim ljudima. Gospodin je blizu. Ništa se ne uznenjeruje, nego sve svoje molbe odštute pred Bogom po molitvi i prešnji za zahvalom. I mir Božji, koji naduvljeva sviak um, neka Čuva vama stru i vazi mali u Isusu Kristu, Gospodinu našem.

SV. KREŠEVITELJ pripovijeda zgodu (Fil. 1,18-20), kako su farselje poslali pitati Ivana, što je on. On je odgovorio, da je glas vještački u pustinji, t. j. da je pretča Isusov. U toj isto vrijeme životi iz Jeruzalema poslali svećenike i levite k Ivanu, da ga pitaju. Tko si tř? On je priznao i nije zatajio, i preznao: Ja nisam Krist! I optaže ga: Sto dakle? Jesi li Džia? I reče: Nijesam. Jesi li prorok? I odgovori: Ne. Tada mu reku: Tko si, da odgovorimo onima, koji nas poslale. Sto kažeš o sebi? On reče: Ja sam glas onoga, koji više u postupku: Poravnajte put Gospodnjem, kao što je kazao prorok Izaija. A bilo je to poslanici farizeja. I upitaće ga: Zašto dakle krstić, kad nisni ni Krist ni Džia ni prorok? Ivan im odgovori: Ja krstim vodom, a mrežu vama stoji, kogva ni ve znate. On je bio prije mene, a doći će za mnom. Ja nijesam dostojan da odrijetiš remenje Njegove obuće. Ovo se dogodilo u Betanijskoj preko Jordana, gdje je Ivan krošio.

PONIKA: Sv. Ivan i nama dovukuje: Poravnajte put Gospodnjem! Poravnat ćemo u svujim srcima za Njegov dolazak tako, da se očistimo od grijeha u svetu! Ispovijedi i da primimo poholinu sv. Prćest. Osim toga da nastojimo i dajte sveudljiv krepesno živjeti i tako postati svi više slični Bogu i Njemu dragi.

Duša je ljudska jednostavna

Sav svijet što nas okružuje, sastavljen je od tvornih počela: atoma i molekula. Naše tijelo sadržava otprilike: 70% vode, 5% rudnih tvari, 15% bjelančevina, 10% masnih tvari, 0,05% ugljikovih hidrata. Citoval tijelo, svijetog organi sastoje se od tih tvari, a sve je opet izgrađeno najvećim dijelom iz 3 počela (elementa): iz ugljika, vodika i kisika i još desetak manje važnih elemenata. Ove najsjajnije čestice sadinjavaju spomenute tvari i čitavo tijelo.

Kad kažemo, da nešto propadne, da ne stajte, to znači da su se rastvornili, rastvuljili, razlučili oni dijelovi, koji su se prije propasti držali zajedno po vezani. Kad umre tijelo, onda se ono postepeno raspada, razdvaja na njegove rastavne dijelove, pa tvari, ko tijelo je sastavljeno, na najmanje čestice: atome, odnosno molekule. Ovaj bi zakon vrijedio i za čovječju dušu, kad bi i ona bila sastavljena iz dijelova. Ali ona nije sastavljena iz dijelova, ona je bez dijelova, ona je nedjeljiva, te se ne može raspasti na čestice, koju nema. U psihologiji, nauci o duši, kaže se, da je duša jednostavna. Duša dakle nema u sebi klicu proiznosti, ona ne može umrijeti sama po sebi. Ona ne podliže smrti, jer se nema na sto dijeliti.

Da uskoristimo električnu struju, da se svjetlo pojavlji, mora biti tu žarulja. Međutim žarulja ipak nije isto što i električna sirija, jer električne postoji i bez te žarulja. Sličan je odnos između duha i mozga. Mozik je tek sredstvo, ukapalo duha. Ako je ukapalo razorenje, to mi duha (njegovo djelovanje) ne možemo više vidjeti, ali sa Španjolske ihue presto da

BLAŽENI URBAN V.

DUH PRETEČE

Roden je g. 1734 u Francuskoj. Od rođenja je bio nezakidan. Kršten je na име Vilim. Poslije sv. Krizostoma nadražio je Čudove na zagovor svoga kraljaka kuma sv. Elzeara de Sabran, koji je sa svojom suprugom sv. Delphinom živio u dječjačkom braku. Ove je Sveci štovao i bio naslijedovao sveti otac sv. Terezije od Djeteta Isusa, dok je tada od toga odvratio ispovodnik.

Kad je Vilim svršio pravne nauke, ušao je u benediktinski red. Zavjetuje je položio u znamenitosti opatiјi sv. Viktoru u Marsjelj. Bio je glasoviti profesor crkvena prava na prvim sveučilištima Francuske. Pape su mu povjeravali vrlo važne crkvene poslove, a u redi je postao opatrom.

Po smrti pape Inocenta VI. bio je izabran papom ovaj Vilim i uzeo ime Urban V. Ovo je ime izabran, jer su sv. pape toga imena bili svetog života. Zbor nećenih prilika u Rimu pape su tada stolovali u Avigniju u Francuskoj. Urban V. je bio veliki papa. Obnovio je ečdorske na Zapadu, a na Istoku je poslao mnoge misionare. Pomagao je sveučilišta, osobito u Krakovu i u Beču.

Na nagovor Španjolskoga kardinala Albornosa Urban V. je odlučio, da se vrati u Rim. Stigao je u Rim 16. Hodočašća 1367. Putem se svratio u Loreto, da posjeti našaračku Kudicu sv. Obljetnji. Ova kudica je u svibnju 1291. na tajanstveni način pojavila na Tresatu i tamo ostala do 10. prosinca 1294, kad je ečdorskim načinom prenesena u Sveti Petar. Urban je obučen u svoje redovničko odjelo. G. 1372. prenesen je u opatiju sv. Viktora. Narod je štovao kao blaženika, jer su se dok se nije zaustavila u Lovetu, gdje je na njegov zagovor dogodilo mnoga čudesna. Papa Pij IX. potvrdio je ovo štovanje 10. II. 1870.

velikim brojem hrvatskih hodočasnika, koji su željeno užidali za sv. Kućicom. Gamut njihovom poboljšanjem počinje se papa Urban V. Tračačima stvorile su sliku Bl. Djekovac Marije, koja se Rimu dostačila kao ečdetersvina. Tu je slika bila izložena na oltaru tretaskoga svećnika, gdje se i danas nalazi.

Za ovu sliku predaja veći, da ju je napisao evandelist sv. Luka. Naslikana je na cedrovovoj drasci i podigliju na tri poja. U sredini je Gospodin popravljen s Djetetom Isusom. S desna gore je Navještenje Marijino, a desne apostol sv. Bartol i dva diktora. S lijeva gora je Isus na Križu, pod Njim žalosne Majke Božje. Na sliki su Ivanom evandelistom, a dole sv. Pavle. Favel apostol s dva sive. Slike su Ivanom evandelistom, a Majke Božje Milosti. Pa se tako kaze i ovo svetištvo. Ova je slika bila okrunjena sa zlatnim krunama 8. rujna 1715.

U Rimu je papa Urban V. popravio mnoge crkve, koje su bile zapuštenе od ečdorštva. G. 1369. svrđeno je proglašio svetinju svoga kraljaka kuma Elzeara. Ali Urban nije usao u Rimu mira. Zato se vratio u Avignon, iako ga je toga odvraćala sv. Brigida. 26. rujna 1370. on je stigao u Avignon, ali je odmah teško obolio. Dao se prenijeti iz papina dvora u jednostavnu kuću i odredio, da pušta na narod, da vidi, kako papa umire. 19. prosinca 1370. izduhnuo je obučen u svoje redovničko odjelo. G. 1372. prenesen je u opatiju sv. Viktora. Narod je štovao kao blaženika, jer su se dok se nije zaustavila u Lovetu, gdje je na njegov zagovor dogodilo mnoga čudesna. Papa Pij IX. potvrdio je ovo štovanje 10. II. 1870.

PRVA PRČEST zove se talijanski film, koji je nedavno režirao poznati režiser Alessandro Blasetti. Film prikazuje fizionomiju (sliku) prošnjeg svećenika (ugleda) svoje obitelji načinjuće za prvu sv. Prćest svoje jedinice bogatu haljinu. No htijeli niste slika na vrijeme, i zato je počeo, koja nastaju iz tog zakasnjenja, nastaju kod razočaranog čeka takve duševne prenjevine, da on uvidi svoje dugogodišnje pogreške prema vlastitoj čeni i društvu. Talijanska filmska kritika mnogo hvali moralne

kvalitete ovog filma, koji je po svojoj inspiraciji (nadmahnući) i tehničkom ostvarujući nastavak talijanskog neorealističkog filma. Film je nagrađen i na međunarodnom festivalu u Veneciji.

MOR FULTON SHEEN imenovan je ed Svetice Stohice za ravnatelja papinske skupštine za propagandu vjere u Sjedinjenim Državama. Sheen je poznat po obraćenjima nekoliko vrijednih svjetskih umjetnika i javnih radnika.

Da je to istina, nashućujemo donekle i po snovima. S nama se u snu zbiljavaju slika zamirnjuje! zam! senjistar, nego li smo budni smudi. Mi govorimo, a naš svećenik jezik se mi ne može. Gledimo, a oči su nam zatvorene. Slušamo, ali ne ušima, do njih ne dolaze odnosni zvučni valovi. Mislimo, ali ne mogremo. Ako duh nije nezavisan, tako može tako može u snu gledati najsjajnije slike i krajeve, kako može slušati divnu glazbu, zanosne melodije, kako može bez uticaja tijela obavljati razne poslove, hodati, boriti se s sun i t. d.

Kao suprotnost složenosti i raspjedljivosti tijela postoji jedinstavnost i vječnost duha. Tijelo je u ovom životu erode, duha, koje služi sticanju spoznaja i usavršavanju duha. U tom razdoblju duha je zavisanod od tijela, ali smrću tijela duha ne gubi svoju sposobnost postojanja, sposobnost života i dajnjeg spoznavanja u novom duhom svijetu. U pisanju dojvek je zavisan od glazbala, ali i pisac i slike gleden žive, pa makar im se sva sledbenost porazila. Tako i duha živi po slijede smrти tijela. Ona je ovisna o moždanima samo u svom radu u tvarnom svijetu. Ako joj se moždani t. j. oruđi i pokvari, orude a to nije nikakav dozvoljivo, da se može zadržati i bitnost života — duha.

Po svojoj naravi duša teži za oslobođenjem od tvari, teži za vječnom srećom i blaženstvom — za Bogom, izvorom svake istine i svakog dobra. Kad ljudi ljube blaženi život — kaže sv. Augustin — ljube dakako i istinu! A ne bi je ljubili, kad o njoj ne bi imali kakovo-tako znanje u svome umu.

Sto se više odnicu adventski dan, to se više pridružavaju uživeni božićni blagdani, sv. Crkva zaokupljavaće vise vođa bosanske redudnosti. U dinari, izvezu nožnjice Dolinskog, sv. Crkva svoje vođe ne može više zadružiti. Da svečano hujanje sve danje nedjelje smrštili organizira ona ih likasije, riječima danasne ulazne pjesme: "Sluđujte se u Gospodinu vanda; opet van kredem: Radujte se...". Urednik je: "Gospodin blizu". Ovaj mi putov ona nema uputuje i u dinarskoj Postimljici, da nas na kraju liturgije uprijetom pjesmi onibrat riječima prekorači: "Najveštajte malodušinama, da budu jači i da se ne boje, jar gle naš Bog je doček i apasit će nas". U počtu i poslovni Adventu moramo razložiti i vesci lukečevati blagdan Porodjenja Kristovog. S puno brije i puno topline moramo pripremiti Djetetom Isusu stan u žaljevacima naše duše, kako bi Mu boravak kod nas bio što ugrodniji.

"Gospod je blizu...". Bog će dodati. Ovo su usklici, koji: odjekuje žanjenje, žungla, usklici, koji obilježavaju raspoloženje Crkve. U radosti ovoga raspoloženja sv. Crkva nas poziva sa sv. Pavlom: "Ne brinite se besknešni ni za što, nego u svemu molitvom i prošnjom sa zahvaljuvanjem izrazite Bogu vše potrebe. I mir Božji... ne kačva vaša srca i vade misli... Kadu nam je Bog blizu, onda su sve brije suvražne. Maleme dijete, koje se nalazi u majčini krili, ne objeda nikakve druge potrebe, nego da se cijelo preda toplog roditeljskoj ljubavi. Ono samo po sebi osjeća, da mu nista neće uzmanjiti, dok se nalazi u zaštiti roditeljskog kralja. I mi se krićemo isto tako moramo osjećati sigurnim, kada se nalazimo u Božjoj blizini, kada se nalazimo pod zaštitom svengnogud Božjih ruk. Jedino jedina brije treba da zaokupi našu dušu. Da se ne udobjimo da Njegova zaštita bude uvjet, nego da nam nađa u nam, da Njegov mir, predijevi svake sreće i svakog dobra, budu u vježek nastajanju u našem srcu i u našoj duši. Samo tamo, gdje se lazi Andel u tijeku božićnoj noći, može vladati osjećaj sigurnosti, areće i duševnog zadovoljstva.

Zidovi su oblikivali Spasitelja. Mesija. Citava njihova povijest tamo od Abrahama, Jakova, Mojsija i Davida ispunjena je težnjom za dolaskom Mesija. Nikako stoga čudo, što su oni postali u pustinju svećenici i levite, da pitaju Ivana, tko je on. Oni su čuli i vidjeli, da je Ivancu pojava neslo neobična, da Ivanov način života i prepuštanja nije svakidani. Na pitanje svećenika i levita Ivan posjeđeni i prizna, da on nije Krist, da nije ni Ilja, čak u svojoj poniranosti izjavlja, da nije ni prorok. Prizna samo i posjeđeni, da je on glas Onoga, koji dolazi, a koji je bio prije njega. Onoga, komu on nije dostan do idrijeti remenje na obuci, Onoga, koji posred vas stoji, a koga vi ne znate.

Iisu stoji u središtu ljudske povijesti kroz vjejkove. Dan Njegova rođenja je dan zavrsitka stare, a početničke povijesne ere. Kao god izgospodari i ispisujemo redni broj godina mi priznajemo, da je Krist Spasitel svećenike povijesti dočvjetan. Ali Krist nije samo sredstvo povijesti. On je i sredstvo života u prošlosti, snađenjnosti i budućnosti. Života čovječanstva kroz cijeline i života čovjeka pojedinca. Jasno li svijesni ove istine? Megu li se nama uputiti one iste riječi, koje je Prečeta uputio Židovima: "U vježek sredini našli Onaj, koga vi ne znate". Naslasti mramarni priznat, da žena mnogo krišana, koji živi tako, kao da ne znaju za Krista ni za Njegovo učenje našu nauku ljubavi.

U ovim danima adventa duh Preteče mora potpuno proći svakoga krišćanina. To je dan poniranosti, ali i dočnjnosti, duh skromnosti, ali i hrvatstva, duh radosti. Samo na taj način možemo pripraviti novoredenom Djetetom doštojan i ravni pet u naša srca i gospodarsku.

DVOSTVOR KATOLIČKIH NOVINA RA osnovano je nedavno u Austriji pod predsjedništvom Friderika Pausa.

OBEĆANI MESIJA

Jednog dana Isus je zapitao svoje učenike: Sta misle ljudi, tko je Sin Čovjek? Oni odgovorile: Jeden, da je Ivan Krstitelj; drugi, da je Ilija; drugi opet da je Jeremija ili jedan od proroka. Zbrka mišljenja, »A vi, zapita Isus dalje, za koga me držate?« Tada odgovori Petar, uime sviju, jasno, određeno, čvrsto: Ti si Krist, Sin Božja živoga. Nije rekao: »Mi te držimo za Krista, Sina Božjega« nego: »Ti si Krist, Sin Božja živoga!«

Odatle je znao Petar, odatle su znali Apostoli točno, da je Isus Krist t. j. očekivan Mesija? Jer se na Njemu ispunila sva proročanstva o Otkupitelju i svim mesijanskim uzorima u njemu našlo objasnjenje. U Njemu, i samu o Njemu.

Bog se nije ograničio samo na to, da Otkupitelju naviesti svojom riječju znaju: »Neprijetljivo će stizati između tebe i žene... Ona će satirati glavu tvorju. On je tokom stoljeća uvijek iznova diao proroke, na njihova usta tzvno pokazivalo na budućeg Otkupitelja.

S kojim je razloga Bog to učinio? — Po Isusovu smrtri ustao je medu Židovima čovjek, koji je nosio ime Bar Kochba, t. j. sin zvijezde. On je pokazivao da je proročanstvo Balaamovo: »Zvijezda će izći iz Jakova, i govorade, da su te riječi ispunile na njemu; da je on obecani Mesija. I Z. dobit, koji nisu vjerovali u pravoga Mesiju, na kojemu se ispunilo ovu proročanstvo kod pojave Mudrača s Istoka, povjerovali su ovoga lažnog mesiju i pomazala ga za svoga kralja. Ne bi li svaki varalica mogao naci vjeru i pristalicu, da nije Bog unaprijed narisao sliku običanog Otkupitelja, u kojui je svak, koji je bio dobro volje, morao upoznati Njega, kad se pojavio na ovom svetu?

Vidimo, da se slika, koju je Bog unaprijed označio, na Isusu da u tančine ispunila. Patrijarh Jakov približno je prekao, kad će se roditi Otkupitelj: češlo se ne će uzeti iz Jude, dok ne dođe onaj, kom se nadaju narodi. I Azej je proročao, da će već drugi hram, što ga je sazidao Zorobabel, vidijeti knez mira, Prorok. Dan je navještia dačice točno vrijeme Otkupiteljeva dolaska: u sedamdeset godišnjini sedmici od vremena, kad izade zapoved, da se iznova gradi Jeruzalem, Krist će biti ubijen. Proročanstvo se točno ispunilo na Kristu. Proročeno je bilo i mjesto Otkupiteljeve rođenja. Kad je pri dolasku Mudrača s Istoka u Jeruzalem Herod pitao pismoznanice, gdje bi se Krist imao roditi, nisu se nimalo razlikali u mišljenju: »U Betlehemu, plemenu Judu; jer tako stoji napisano u prorocima. Proroci već u duhu gledaju, kako Mudrač dolaze s Istoka, ališaju pri djece, koju je posmakaš Herod; gledaju unaprijed Krista kao Spasitelja, koji sljepje mađe vid; glihima sluš, nijemima gor. Oni ga unaprijed vide kao čovjeka boji, koji je izdan za trideset srebrnika, kojega vode kao janje na zaklanje, s kojega su svukli odjeću i kojemu su probili ruke i noge i na konci prekomjerna muka završava s najgorjdijom smrću. Ali oni navještaju i Njegovo uskršnje u nebo, poslanje Duha Svetoga, isto tako glasno i jasno osmisliti i vječno trajanje Njegova kraljevstva, Crkve. Upravo onako, kako se to u životu Isusovu stvarno ispunilo i kako se to još i danas ispunja.

TURSKA VLADA dala je po njemačkim i britanskim arheološkim iskopama stare ruševine, medu kojima je otkrivena jedina kuća kod Efesa, u kojoj je navodno živila Bl. Dj. Marija sa sv. Ivanom apostolom poslije smrti njenog božanskog Sina Isusa Krista. Ta kuća podlje se bila upotrebljena kao kapelica, u kojoj je nadjen jeden kap. Majke Božje, načinjen iz jednog poganskoj leđa. Na postamentu duže se neznani neograničiti napisao je Bl. Dj. Marija sa pravog kršćanskog stoljeća. — Cijeli materijal predan Vatikanu, koji ga je povjerio stručnjacima na daljnje ispitivanje.

Iz katoličkog svijeta

Hrvatska sercija na Marijanskom Kongresu u Rimu

Na međunarodnom Marijanskom Kongresu u Rimu, koji se održavao od 23. X. do t. Kl. bila je zastupljeno glavnog organizatora tog kongresa Dra Karla Balčića, franjevca redatora papinskog sveučilišta Antonijanum u Rimu, organiziranu i hrvatsku selekciju s ovim predavanjima: Dr. J. Oberški: Nauka Sv. Pisma o preodređenju Bl. Dj. Marije za Njene izvanrednu misiju; Dr. Josip Marić: Dogmatizacija nauke o Uznesenju Bl. Dj. Marije; P. H. Šekta: Stovanje Bl. Dj. Marije u hrvatskom narodnim pjesmama; Dr. A. Crneca: Stovanje Uznesenja Bl. Dj. Marije u crkvama Hrvatske, Slavonije, Bosne, Dalmacije i Istre; I. Kokot: Stovanje Bl. Dj. Marije u hrvatskoj crkvenoj glazbi; Msgr. Dr. J. Magorec: Stovanje Bl. Dj. Marije u hrvatskoj stikarskoj umjetnosti. Hrvatski učesnici Kongresa bili su arđano pozdravljeni.

IZ SJEDINJENIH DRŽAVA AMERIKE — U S.A.D. živi još oko 300.000 Indijanaca, od kojih su oko 95.000 katolika. Crnaca pak u S.A.D. živi oko 15 milijuna, od kojih su katolici 360.000. Za duhovni život Crnaca se brine 30 crnackih svećenika, 500 ostalih svećenika i 1.699 redovnika. Crni katolici imaju 321 crkvu i 274 škole, koje po broju bili su arđano pozdravljeni.

STATISTIKA FRANJEVACKOG I DOMINIKANSKOG REDA — Prema statistikama iz 1949. franjevački red broji 24.933 člana, od kojih oko 100 bliskupa. Dominikanski red broji 33 provinčije, 4.871 svećenika, 1.233 bogoslova i 305 novaka. Iz dominikanskog reda ima 29 bliskupa.

IZ ITALIJE — U glasovitom svećeništvu Majke Božje, Kraljice sv. krunice, u Pompejima dne 11., 12. i 13. studenoga ga je na sveti vječni način poslavljeno dogadjaj proglašenja dogme o Marijinom uznesenju na nebo. Proslavi je sudjelovalo kardinali nigr. Plazza kao i veliko mnoštvo Marijinih stvaratelja. Tom zgledom je bio blagoslovljen i postavljen temeljni kamni novoga orfanotrofija, koji će se zidati u ovo svetište.

JOCIZAM (Zajednica) CLAN UNESCO — Organizacija Ujedinjenih Naroda za međunarodnu kulturnu saradnju, pozata pod imenom »Unesco«, primila je u svome članstvu međunarodnu katoličku radničku organizaciju poznatu pod imenom »Sjednicu Delegata ove radničke organizacije« surađujuću s učudnjem radu »Unesco«.

Generalni kapelan organizacije Jositatis magi Cardenom promoviran je za počasnog doktora katoličkog avokata u Lovrencu.

SLOBODNA ŠKOLA — Katolički Franciškanci, Bošnjaci, Engleski, Holanđani, Italije i još nekih drugih zemalja pripremaju međunarodni kongres slobodne škole t. j. škola, koje nisu zavđe, već su ih osnovali i uzdržavaju roditelji, koji žele, da ih se djeca ugađaju u kršćanskim dijelu. Na ovome kongresu će se osnovati međunarodno udruženje slobodne škole, koje će, u skladu s načelima deklaracije: Organizacije Ujedinjenih Naroda o neotuđiti pravima čovjeka, raditi na tome, da se slobodne škole izjednacuju s državnim školama u pogledu priznanja njihovih svjedžbi i diplome, kao i u pogledu njihovog uzdržavanja iz sredstava državnog budžeta.

GRADONACELNIK ASIZA, rodog mješta sv. Franje Asiškog, primio je u svetočanu audienciju njemačkog bijelog dra. Mullera, koji je za vrijeme rata kao pučkovnik služio u Asizi. Dr. Müller je katolik, a da je Asiz proglašen hrvatskim krajem, tako da su se aktivne čete povukle iz Asize. Na taj način ostao je grad Asiz postavljen od bombardiranja i možda od potpuno razaranja.

ENGLESKIHO HODOČASNIKA — od lazi u Rim počeši od 15. studenoga po 800 tjedno, i to sve do zatvaranja Svetih vrata na Nadžduove godine 13.000 CRVENIH ZVONA konficiранo je za vrijeme rata u Njemačkoj i drugim zemljama, koje je njemačka vojska bila zauzela. Oko 90.000 ih je učinjeno i upotrebljeno za izradu oružja. Ostatak od 40.000 uspijeo je spasiti i vratići crkvama, iz kojih su bili silom odneseni.

KONGRES KATEHETA — održan je sredinom listopada u Rimu. Kongres je bio sazvan na inicijativu Sv. Kongregacije konceila. Sv. Otar Pijo XII. primio je učesnike Kongresa u svečanoj audienciji 14. listopada.

JOHN F. SPONLER protestantski pastor u Pennsylvaniji krišto je 14. kolovoza od bliskupa G. Leeda. Sponler se obratili na katoličku vjeru benediktin, da je kao pastor dječjavo blizu njihove župe. On se sada nalazi već u Kanadi, gdje se sprema da prima svećenstvo posvećenje.

BROJ OBRAĆENJA na katoličku crkvu bio je tijekom Svetе Godine razmjerno velik. To je dokazom, da je Sveti God u duhovnom pogledu vrši velik utjecaj na lude.

BROJ BOGOSLOVA na teološkim fakultetima i visokim školama u zadnjem semestru od 1965 na 2026.

ZAVOD ZA GLUHONIJEME osnovana je u Teheranu, glavnom gradu Perzije, perzijska katolička geopodjica Mansar al Mirzai Rad. To je privatna institucija (ustanovi) te vrsti u Perziji, pa je stoga to izazvalo mnoge izraze priznanja u cijeloj zemlji. Ipak zavod se uzdržava sam od skromnih sredstava malobrojnih darcijateljih osoba.

AFRICI djeluje danas oko 6.000 misionara. Broj katoličkih priljepo raste. Sad ima svegko oko 14 milijuna katolika u Africi. U Belgijском Kongru od svega 15 milijuna stanovnika ima 3 milijuna katolika.

U OKUZAVANJIMA NASE GOŠPE nekoj djeci u mjestu Heroldbach u nadbiskupiji Bamberg (Bavarska) prorusio se su mnoge vijesti, a vjernici su u velikom broju »hodočašću« na mjesto ukazanja, ma da je nadbiskup bamberski poziva na razboritost i oprez. Sad je Sv. Oficij u Rimu donio odluku, kojom se nakon temeljito proučavanja cijelog pitanja utvrđuje, da navedena »ukazanja« nisu nadnaravnija.

MSGR GANDUR, predstavnik sirsak-jakobitske crkve, koji sad ima 69 godina, tražio je slijednje u Kalofikom Crkvom. Njegov je molbu Sv. Oficij XII. uvažio. Sirsak-jakobitska crkva spovijedala je monofitističku krivije, naime, da je u Isusu Kristu samo jedina narav, jer da je ljudska narav nestala u božanskom.

POČAST SV. KRIŽU, 20.000 katoličkih muževa dočekalo je s kardinalom Pringsom, nadbiskupom kolinskim, i s bliskupom aachenškim veliki drveni križ, što su ga iz Achenha kroz osam mjeseci nosili po Njemačkoj i drugim zemljama. Na Cistercijsku blagoslovio je Sv. Oficij taj križ u Rimu.

VELIKA AVIONSKA NESREĆA dogodila se 7. studenoga nad Francuskom, na području Montblanca, gdje se srušio avion na putu iz Rima u Kaučadu s kanadskim hodočašćima, koji su 5. studenoga u Rimu prisutstvovali beatifikaciji Margarete Bourgois (Burža), utemeljitelje sestara Naše Gospe od Montréala. Prema zadnjoj radiovjesti kapetana aviona sparat je dospio u veliku mečavu i uslijed vremenskih nepogoda letio je vrlo nizom — ma da su motori radili punim snagom. Stradal je preko pedeset putnika sa cijelim osobljem. Sv. Oficij XII. izrazio je svoje suncaste simpatije za učesnike u nesreći, a u Rimu je nadbiskup Montréal odslužio Sv. Misažu za žrtve te velike nesreće.

MEDU KANADSKIM HODOČASNICIMA, koji su stradali u avionskoj nesreći 7. studenoga nad Francuskom, bilo je 18 žena (među njima više časnih sestara) i 12 svećenika.

NOVI POSLANIČKI KOLUMBIJE kod Sv. Stolice predao je 14. studenoga svoje akreditivno pismo Sv. Oficiju XII. Postank je u svom govoru izjavio, da njegova vlada je povjerenjem i pouzdanjem slijedi moralno-socijalna načela Sv. Stolice.

U NOVOJ ZELANDIJI proslavili su stogodišnjost postojanja crkvene hiearchije, koju su među irskim naseljenicima osnovali francuski svećenici. Danas u Novoj Zelandiji ima preko 30.000 katolika s oko 90 svećenika.

Dodi i slijedi me

»Učitelju dobit, što mi valja činiti, da dobijem život vječni?« (Mk 10. 17). Take je veselo Isusa upitao mladić, kojeg je arca bila obdarila dobrima ovoga svijeta, a koji je pokraj toga dobro hrabročenje blago. Došao je boljanom Učitelju, da ga pita, što još treba da učini, da bi postigao velik cilj, za kojim je čeznuo. Bio je mlad i bogat, jedan od poglavica zemlje, jedan od onih „bez ljage i manje.“

»Zapovijedi! — Sve sam to odbržao od svoje mladosti! Učitelju dobit, što mi još treba dačini?«

Ius ga ljubazno pogleda, zavoli ga, veli sv. Marko i reče mu: Jedno ti nedostaje. Ako želiš biti savršen, idi, prodaj stvo u bliskupu G. Leeda. Sponler se obratili na katoličku vjeru benediktin, da je kao pastor dječjavo blizu njihove župe. On se sada nalazi već u Kanadi, gdje se sprema da prima svećenstvo posvećenje.

BROJ OBRAĆENJA na katoličku crkvu bio je tijekom Svetе Godine razmjerno velik. To je dokazom, da je Sveti God u duhovnom pogledu vrši velik utjecaj na lude.

BROJ BOGOSLOVA na teološkim fakultetima i visokim školama u zadnjem semestru od 1965 na 2026.

ZAVOD ZA GLUHONIJEME osnovana je u Teheranu, glavnom gradu Perzije, perzijska katolička geopodjica Mansar al Mirzai Rad. To je privatna institucija (ustanovi) te vrsti u Perziji, pa je stoga to izazvalo mnoge izraze priznanja u cijeloj zemlji. Ipak zavod se uzdržava sam od skromnih sredstava malobrojnih darcijateljih osoba.

AFRICI djeluje danas oko 6.000 misionara. Broj katoličkih priljepo raste. Sad ima svegko oko 14 milijuna katolika u Africi. U Belgijском Kongru od svega 15 milijuna stanovnika ima 3 milijuna katolika.

PROSLJE su odunoden malo dvije tisuće godina. Pa i sada isti glas neprestano šapeće u ušima tolikih mladića i djevojaka: »Jedno ti godi treba! Dodi i slijedi meni! Mnogi su začuli taj glas, obradovali se i razveselili u srcu. Ustali na glas Učitelju i pošli za Njim. Drugi su začepili uši i odvratili se od Njegova poziva bojeći se država s Onim, koji ih tako toplo poziva i počašćuje svojim pozivom. Treći opet stječe neodlučni i prisluškuju. Čude se, što ima da začni taj poziv. Odgonetuju i pogodaju, je li to uistinu moguće, da Isus baš njih zove. A Isus zove i zove. Prozali i odlazi — zauvjećuju.«

»Jo, ja onima, napisao je obraćenik kardinal Newman, koji umrlo, a da nisu izvršili svojeg poslanja! Koji su bili pozvani, da se posete, a življaju u grješima. Koji su bili pozvani, da se bore, a izostajuće zbog ljenjostih. Jo onima, koji su imali darove i sposobnosti, ali ih ne upotrijebile nego ih zanemarile i zlorabile. Sveti prolazi po stoljeće po stoljeće, a sveti Andrej i blaženici dočekuju neprestano: Ja i ja, vaj i vaj bog onih, koji gube zvanje, ne ispunjuju nada, prezirju ljubav Božju i upraćajuću dušu.«

ZLATOMISNIK

Vel. g. Josip Švajher proslavio je svoju zlatnu Misu 18. lipnja 1950. u Hlebinama. Rođen je 1876. u Srijemom u Tovarniku. Zarodio je 1900. Priv. sv. Misu služio je u Zagrebu u franjevačkoj crkvi. Manastirskom mu je bio Mag. Dr. Lovro Radićević, zad. komornik Nj. Sv. i opat. Na krovu je pjeval bogoslov, članovi glazbenog pjevačkog društva »Vjajence« u kojem je on bio državni arhivar. Službovao je kao kapelan užornu i uspješno na velikim i napornim župama. Imenovan je župnikom u Hlebinama 1913. godine. Žrtva svoje duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Odličnom i vrijednom jubilaru najsrdačnije čestitamo!

HARMONIJ s tri registra imade na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i glasovir Zagreb Prilaz Jug. Aranđe 23 Narodna radija radiotelevizija Zagreb 1913. godine je 38 godina žrtvuje svoje duše duševne i tjelesne za svoje župljane, kroz koj su uzorci katolici.

Na prodaju Tomislav Aliprak Radičića, harmonija i gl